

”ميني بچي - ياد ڪا آڌار هئ پيار، پيار ۾ ڪمي هئ تو ياد ايڪ رس

نهين رهه سگهي اؤر ياد ايڪ رس نهين هئ تو پيار نهين مل سگهتا“

پرشن :- آتما ڪي سڀ سين پياري چيز ڪوئسي هئ؟ اُسڪي نشاني ڪيا هئ؟

اُتر :- يهه شير آتما ڪي ليئي سڀ سين پياري چيز هئ. شير سين اتنا پيار هئ جو وهه چوڙنا نهين چاهتي. بچاءُ ڪي ليئي اُنڪ پر بند رچتي هئ. باپ ڪهتي بچي، يهه تو تمور ڌان چي چي شير هئ. تمهين اَب نيان شير لينا هئ اِس ليئي اِس پُراڻي شير سين ممتو نڪال دو. اِس شير ڪا پاڻ نه رهي، يهي هئ منزل.

اوم شانتی . روحاني باپ روحاني بچون ڪو سمجھاتي هئ، اَب يهه تو بچي جانتی هئ ڪ دئوي سوراجيه ڪا اُدگھائن تو هو چڪا هئ. اَب تياري هو رهي هئ وهان جاني ليئي. جهان ڪوئي شاخا ڪولتي هئ تو ڪوشش ڪي جاتي هئ بڙي آدمي دواران اوپننگ ڪراني ڪي. بڙي آدمي ڪو ديك نيچي والي آفيسرس آد سڀ آئينگي. سمجھو گورنر آئينگا تو بڙي آدمي منسٽرس آد آئينگي. اَگر ڪليڪٽر ڪو تم بلائو تو بڙي آدمي نهين آئينگي. اِس ليئي ڪوشش ڪي جاتي هئ بڙي تي بڙا ڪوئي آئي. ڪس نه ڪس بهاني سين اَندر آئي تو تم اُنڪو راستا بنائو. بيحد ڪي باپ سين بيحد ڪا ورثا ڪئسي مل رها هئ. اُسا ڪوئي دوسرا منش نهين جو جاننا هو تم برهمڻون ڪي سواءِ. اُسي پي سيدا نهين ڪهنا هئ پڳوان آيا هئ. اُسي پي بهت ڪهتي هئ پڳوان آيا هئ. پرنٽو نهين، اُسي اپني ڪو پڳوان ڪهلاني والي تو دير آئي هئ. يهه تو سمجھانا هئ بيحد ڪا باپ آڪر بيحد ڪا ورثا دي رهي هئ ڪلپ پھلي مثل، ڊراما پلٽن اَنوسار. يهه ساري لائين لکني پري. منش لکت پڙهينگي ڦر ڪوشش ڪرينگي، جنڪي تقدير ۾ هونگا. تم بچون ڪو معلوم هئ نان ڪ هر بيحد ڪي باپ سين بيحد ڪا ورثا لي رهي هئ. يهان تو نشچيه ٻڌي بچي هين آتي هئ. نشچيه ٻڌي پي ڦر ڪوئي سميه سنشيه ٻڌي بن جاتي هئ. مايا پچاڙ ليتي هئ. چلتي چلتي هار ڪاءِ ليتي هئ. اُسا تو لا پي نهين هئ جو ايڪ طرف سديو جيت هو، هار هووي هين نهين. هار اؤر جيت دونو چلتي هئ. ڀڏ ۾ پي تين پرڪار ڪي هوتي هئ. فرست ڪلاس، سيڪنڊ ڪلاس اؤر ٿرڊ ڪلاس هئ. ڪيپي ڪيپي ڀڏ نه ڪرني والي پي ديڪني ڪي ليئي آ جاتي هئ. وهه پي اَلو ڪيئا جاتا هئ. شايد ڪچ رنگ لڱ جائي اؤر اِس سئنا ۾ آ جائي. ڪيونڪ دنيا ڪو يهه پتا نهين هئ ڪ تم مهارتي يوڌي هو. ڪيونڪ تمھاري هات ۾ تو هٿيار آد ڪچ پي نهين. تمھاري هات ۾ هٿيار آد شوپينگي پي نهين. پرنٽو باپ سمجھاتي هئ نان گيان تلوار، گيان ڪتاري. تو اُنھون نين ڦر اِسٽول ۾ سمجھه ليئا هئ. تم بچون ڪو باپ گيان ڪي اُسٽر شستر ديتي هئ. اِس ۾ هِنسا ڪي بات هين نهين. پرنٽو يهه سمجھتي نهين هئ. ديويون ڪو اِسٽول هٿيار آد دي ديئي هئ. اُنڪو پي هِنسڪ بناء ديئا هئ. يهه هئ بلڪل بي سمجھي. باپ اچي طرح جانتی هئ ڪ ڪوڻ ڪوڻ ڦول بنني والي هئ، وهه تو باپ خد هين ڪهتي هئ ڦول آگي هوني چاهيئي. سرٿن هئ يهه ڦول

بنني والي هئ، بابا نام نهين ليتي هئ. نهين تو اؤر كهينگي هر كانتي بنينگي كيا! بابا پوچتي هئ نر سين نارائڻ ڪوئن بنينگي تو سڀ هاڻ اُنا تي هئ. يُون تو خد سمجهتي هئ جو جاستي سروس ڪرتي هئ وو باپ ڪو پي ياد ڪرتي هئ. باپ سين پيار هئ تو ياد پي اُنڪي رهينگي. ايڪر س تو ڪوئي پي ياد ڪر نهين سڪينگي. ياد نهين ڪر سڪتي اس ليئي پيار نهين. پياري چيز ڪو تو بهت ياد ڪيئا جاتا هئ. بچي پياري هوتي هئ تو ما باپ گودي ۾ اُنا ليتي هئ. چوڻي بچي پي قول هئ. جيئي تهر بچون ڪي دل هوتي هئ شو بابا ڪي پاس جائين، وئسي چوڻي بچي پي ڪينچتي هئ. جهت بچي ڪو اُنا گود ۾ بنائينگي، پيار ڪرينگي. يهر بيحد ڪا باپ تو بهت پيارا هئ. سڀي شپ منوڪامنائين پوري ڪر ديتي هئ. منشون ڪو ڪيا چاهيئي؟ ايڪ تو چاهتي هئ تندرستي اچي هو، ڪيبي بيمار نه هو. سڀ سين اچي هئ يهر تندرستي. تندرستي اچي هو، پئسي نه هو تو وه تندرستي پي ڪيا ڪام ڪي. ڦر چاهيئي ڏن، جس سين سڪ ملي. باپ ڪهتي هئ تمڪو هيلٿ پي ملني هئ ضرور. يهر ڪوئي نئين بات نهين هئ. يهر تو بهت بهت پُراڻي بات هئ. تهر جب جب ملينگي تو اُئسي هين پُراڻي كهينگي. باقي يهر ڪچ پي نهين ڪهه سڪينگي ڪ لاکون ورش هوئي وا پدمون ورش هوئي. نهين، تهر جانتی هو يهر نئين ڪب هوتي هئ، پُراڻي ڪب هوتي هئ؟ هر آتمائين نئين دنيا ۾ جاتي هئ ڦر پُراڻي ۾ آتي هئ. تمهارا نام هين رکا هئ آلائونڊر. باپ نين سمجهايا هئ تهر آلائونڊرس هو. ڀارت بجاتي بجاتي آبي بهت جنمون ڪي اُنت ۾ آڪر پهونچي هو. پهلي پهلي شروع ۾ تهر ڀارت بجاني آتي هو. وه هئ سويت سائيلنس هومر. منش شانتی ڪي ليئي ڪتنا حيران هوتي هئ. يهر نهين سمجهتي ڪ هر شانتی ڌار ۾ ٿي ڦر وهان سين آبي هين هئ ڀارت بجاني. ڀارت پورا هوئا ڦر هر جهان سين آبي هئ وهان ضرور جائينگي. سڀي شانتی ڌار سين آبي هئ. سڀي ڪا گهر وه برهر لوڪ هئ، برهمانڊ، جهان سڀ آتمائين رهتي هئ. رُدر ڪو پي اتنا بڙا بناتي هئ انڊي مثل. اُنڪو يهر پتا نهين هئ ڪ آتما بلڪل چوڻي هئ. ڪهتي پي هئ استار مثل هئ ڦر پي پوجا بڙي ڪي هين هوتي هئ. تهر جانتی هو اتني چوڻي بندي ڪي تو پوجا هو نهين سڪتي. ڦر پوجا ڪسڪي ڪرين تو بڙا بناتي هئ ڦر پوجا ڪرتي هئ، دؤد چڙهاتي هئ. واسطو ۾ تو وه شو هئ آيوڳتا. ڦر اُنڪو دؤد ڪيون چڙهاتي هئ؟ دؤد پيئي تو ڦر پيوڳتا هو ڳيا. يهر پي ايڪ وندر هئ. سڀ ڪهتي هئ وه همارا وارث هئ، هر اُنڪي وارث هئ. ڪيونڪ هر اُن ڦر فدا هوئي هئ. جيئي باپ بچون ڦر فدا هو ساري ڦراڙي اُنڪو دي خد وانڀرست ۾ چلي جاتي هئ، يهان پي تهر سمجهتي هو بابا ڪي پاس هر جتنا جمع ڪرينگي وه سيف هو جائينگا. گائن پي هئ ڪنڪي دڀي رهينگي ڏول ۾.... تهر بچي جانتی هو ڪچ پي رهتا هين نهين هئ. سڀ پسر هو جانا هئ. اُئسي پي نهين هئ، سمجهو اُٿروپلين گرتي هئ، وناش هوتا هئ تو چورون ڪو مال ملتا هئ. ليڪن چور آد خد پي ختم هو جائينگي. اُس سميه چوري آد پي بند هو جاتي هئ. نهين تو اُٿروپلين گرتا هئ تو پهلي پهلي سڀ مال چورون ڪي هاڻ ۾ آتا هئ. ڦر وهان هين جهنگلون ۾ مال چپاءِ ديتي هئ. سيڪنڊ ۾ ڪام ڪر ليتي هئ. اُنڪ ڦر ڪار ڪي چوري ڪي ڪام ڪرتي هئ

ڪوئي رايلائي سين، ڪوئي اُن رايلائي سين. تهر جانتو هو يهه سڀ وناش هو جائينگي اُور تهر ساري وشو ڪي مالڪ بن جائينگي. تمڪو ڪهان ڪچ ڏونڊنا نهين پرينگا. تهر تو بهت اونچ گهر ۾ جنم ليتي هو. پئسي ڪي درڪار هين نهين. راجائون ڪو ڪي پئسي لين ڪا خيال پي نهين هونگا. ديوتائون ڪو تو بلڪل نهين رهتا. باپ تمڪو اتنا سڀ ڪچ دي ديتي هئ جو ڪي چوري چڪاري ايرشا آد ڪي بات هين نهين. تهر بلڪل قول بن جاتي هو. ڪانتي اُور قول هئ نان. يهان سڀ ڪانتي هين ڪانتي هئ. جو وڪار ڪي سواءِ ره نهين سڪتي تو اُنڪو ضرور ڪاندا هين ڪهنا پري. راجا سين ليڪر سڀ ڪانتي هئ. تب بابا ڪهتي هئ مئن تمڪو ان لڪشمي نارائڻ جئسا بناتا هون اَرڻات راجائون ڪا پي راجا بناتا هون. يهه ڪانتي، قولون ڪي آڱي جاڪر مائا جهڪاتي هئ. يهه لڪشمي نارائڻ تو سمجهدار هئ نان. يهه پي باپ نين سمجهايا هئ ستيگ والون ڪو مهاراجا، ترينا والون ڪو راجا ڪها جاتا هئ. بڙي آدمي ڪو ڪهينگي مهاراجا، چوڻي آمدني والي ڪو راجا ڪهينگي. مهاراجا ڪي دربار پهلي هونگي. مرتبي تو هوتي هئ نان. ڪرسيان پي نمبروار ملينگي. سمجهو نه آني والا ڪوئي آ جاتا هئ تو پي پهلي ڪرسي اُنڪو دينگي. عزت رڪني هوتي هئ.

تهر جانتو هو هماري مالها بنتي هئ. يهه پي تهر بچون ڪي هين ٻڌي ۾ هئ اُور ڪسڪي ٻڌي ۾ نهين هئ. رُدر مالها اُٺاءِ ڪر ڦيرتي رهي هئ. تهر پي ڦيرتي ٿي نان. اُنڪ منتر چپتي ٿي. باپ ڪهتي هئ يهه پي پڙتي هئ. يهان تو ايڪ ڪو هين ياد ڪرنا هئ اُور باپ خاص ڪهتي هئ ميني ميني روحاني بچون، پڙتي مارگ ۾ ديهه ايمان ڪي ڪارڻ تهر سيڪو ياد ڪرتي ٿي، اَب مام ايڪم ياد ڪرو. ايڪ باپ ملا هئ تو اونتي بئنتي باپ ڪو ياد ڪرو تو بهت خوشي هونگي. باپ ڪو ياد ڪرني سين ساري وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ. جتنا ٽائبر ڪم هوتا جائينگا اتنا جلدي جلدي ياد ڪرتي رهينگي. دن ڀرت دن قدم بيداتي رهينگي. آتما ڪي ٿڪتي نهين هئ. شرير سين ڪوئي پهڙ آد پر چڙهينگي تو ٿڪ جائينگي. باپ ڪو ياد ڪرني ۾ تمڪو ڪوئي ٿڪاوت نهين هونگي. خوشي ۾ رهينگي. بابا ڪو ياد ڪر آڱي چلتي جائينگي. آڏا ڪلپ بچون نين محنت ڪي هئ شانتي ڌار ۾ جاني ڪي ليئي. اير آبجيڪٽ ڪا ڪچ پي پتا نهين هئ. تهر بچون ڪو تو پريچيه هئ. پڙتي مارگ ۾ جسڪي ليئي اتنا سڀ ڪچ ڪيئا وه ڪهتي هئ اَب مجهي ياد ڪرو. تهر خيال ڪرو بابا نيڪ ڪهتي هئ يا نهين؟ وه تو سمجھتي هئ پاڻي سين هين پاون هو جائينگي. پاڻي تو يهان پي هئ. ڪيا يهه گنگا ڪا پاڻي هئ! نهين، يهه تو برسات ڪا اڪنا ڪيئا هوتا پاڻي هئ، جهرڻون سين آتا هين رهتا هئ، اُنڪو گنگا ڪا پاڻي نهين ڪهينگي. ڪي بند نهين هوتا يهه پي قدرت هئ. برسات بند هو جاتي هئ پرنتو پاڻي آتا هين رهتا هئ. وئشو لوگ سدا ڪوهي ڪا پاڻي پيتي هئ. ايڪ طرف سمجھتي هئ يهه پوتر هئ، دوسري طرف ڦر پنت سين پاون بنني ڪي ليئي گنگا ۾ اِشان ڪرني جاتي هئ. اِسي تو اڳيان هين ڪهينگي. برسات ڪا پاڻي تو اچا هين هوتا هئ. يهه پي ڊراما ڪي قدرت ڪها جاتا هئ. خُدا ئي نچرل قدرت. بيچ ڪتنا چوڻا هئ، اُن سين جهاڙ ڪتنا بڙا نڪلتا هئ. يهه پي جانتو هو ڌرتي ڪلراني هو جاتي هئ تو ڦر اُن ۾ طاقت نهين رهي، سواد نهين رهتا هئ. تهر بچون ڪو باپ يهان هين سڀ اَنِو ڪراتي هئ سورڳ ڪئسا هونگا. اِپي تو نهين هئ. ڊراما ۾ يهه پي نونڌ هئ. بچون ڪو

ساڳيا تڪار هوندا هئا. وهان ڪي ڦل آڏ ڪئسي اچي ميني هوندي هئا ته ڏيان ۾ ڊيڪ آڪر سُناتي هو. ڦر آڀي جو ساڳيا تڪار ڪرتي هو وهان جب جائينگي تب ان آنڪون سين ڊيڪينگي، مڪ سين ڪائينگي. جو پي ساڳيا تڪار ڪرتي هو وهان سڀ ان آنڪون سين ڊيڪينگي، ڦر هئا پرشارت ۾. اُگر پرشارت هين نهين ڪرينگي تو ڪيا پڊ جاکر پائينگي؟ تمهارا پرشارت چل رها هئا. ته ائسي بنينگي. اس وناش ڪي باد لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه هونگا. يهه پي آب معلوم پرا هئا. پاون بنني ۾ هين ٿاڻير لڳتا هئا. ياد ڪي ياترا مکيه هئا، ڊيڪا گيا ڪ بهن پائي سمجهني سين پي باز نهين آتي هئا تو آب ڦر ڪهتي هئا پائي پائي سمجهو. بهن پائي سمجهني سين پي درشتي نهين ڦرتي. پائي پائي ڊيڪني سين ڦر شرير هين نهين رهتا. هر سڀ آتمائين هئا، شرير نهين هئا. جو ڪچ يهان ڊيڪني ۾ آتا هئا وهان تو وناش هو جائينگا. يهه شرير چوڙ ڪر تمڪو اُشريري هوڪر جانا هئا. ته يهان آتي هين هو سيڪني ڪي ليئي ڪ هر يهه شرير چور ڪر ڪئسي جائين. منزل هئا نان. شرير تو آتما ڪو بهت پيارا هئا. شرير نه چوڻي اسڪي ليئي آتما ڪتنا پرڻڌ آڏ ڪرتي هئا. همارا يهه شرير چوڻ نه جائي. آتما ڪا اس شرير سين بهت بهت پيار هئا. باپ ڪهتي هئا يهه تو پُراڻا شرير هئا. ته پي تموپرڌان هو، تمهاري آتما چي چي هئا اس ليئي ڏي بيمار هو پر تي هئا. باپ ڪهتي هئا آڀي شرير سين پيار نهين رکنا هئا. يهه تو پُراڻا شرير هئا. آب تمڪو نيان خريد ڪرنا هئا. ڪوئي دڪان نهين رکا هئا جهان سين خريد ڪرنا هئا. باپ ڪهتي هئا مجهي ياد ڪرو تو پاون بن جائينگي. ڦر شرير پي تمڪو پاون ملينگا. پانچ تتو پي پاون بن جائينگي. باپ سڀ باتين سمجها ڪر ڦر ڪهتي هئا من مناڀو. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) شو بابا ڪي هر وارث هئا، وه همارا وارث هئا، اس نشچيه سين باپ پر پورا فدا هونا هئا. جتنا بابا ڪي پاس جمع ڪرينگي اُتنا سيف هو جائينگا. ڪها جاتا ڪنڪي دهي رهينگي ڏول ۾....
(2) ڪانتي سين قول آڀي هين بننا هئا. ايڪ رس ياد اوڙ سروس سين باپ ڪي پيار ڪا اڌڪاري بننا هئا. دن پرت دن ياد ۾ قدم آڱي ٻڌاتي رهنا هئا.

وردان - شيوا ڪي ساڻ ساڻ بيحد ڪي وٿراڀ ورتي ڪي ساڏنا ڪو اِمرج

ڪرني والي سڦلتا مورت پو

شيوا سين خوشي و شڪتي ملتي هئا ليڪن شيوا ۾ هين وٿراڀ ورتي پي ختم هو جاتي هئا. اس ليئي آڀي اندر وٿراڀ ورتي ڪو جڳائو. جئسي شيوا ڪي پلئن ڪو پرتڪتڪل ۾ اِمرج ڪرتي هو تب سڦلتا ملتي هئا. ائسي آڀي بيحد ڪي وٿراڀ ورتي ڪو اِمرج ڪرو. چاهي ڪتني پي ساڏن پراپت هو ليڪن بيحد ڪي وٿراڀ ورتي ڪي ساڏنا مَرچ نهين هو. ساڏن اوڙ ساڏنا ڪا بئلس هو تب سڦلتامورت بنينگي.

سلوگن - اَسْمِيُو ڪو سْمِيُو بنانا هين پر ماتم پيار ڪي نشاني هئا.